

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1770/2024
06.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног Александра Цветковића, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Цветковића, адвоката Ане Тарлановић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 83/23 од 01.04.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 405/24 од 02.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2025. године, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Цветковића, адвоката Ане Тарлановић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 83/23 од 01.04.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 405/24 од 02.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу К 83/23 од 01.04.2024. године окривљени Александар остављена је на снази пресуда Вишег суда у Шапцу К 54/20 од 11.03.2021. године „сем у делу изреке пресуде тако што у осмом реду изреке уместо речи „више пута“ треба да стоји „један пут“ и у делу одлуке о трошковима о којима ће бити одлучено посебним решењем“. Истом пресудом, одређено је да ће се окривљеном Александру Цветковићу у казну затвора урачунати време проведено у притвору од 25.08.2022. године до 01.09.2023. године и од 03.01.2024. године па до упућивања окривљеног на издржавање казне затвора.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 405/24 од 02.10.2024. године, делимично су усвојене жалбе окривљеног Александра Цветковића и његовог браниоца, адвоката Ане Тарлановић, па је пресуда Вишег суда у Шапцу К 83/23 од 01.04.2024. године преиначена „само у погледу описа радње извршења у изреци побијане пресуде“, и то тако што је окривљени Александар Цветковић оглашен кривим, „што је: дана 20.05.2014. године, око 23,40 часова, у Шапцу, у урачунљивом стању и свестан забрањености свога дела покушао да лиши живота, тада малолетног, оштећеног АА из

..., на тај начин што је у улици ... у близини угоститељског објекта „...“, пришао друштву у којем се налазио оштећени, те након краће вербалне комуникације са њима, без икаквог повода од стране оштећеног, прво га ударио песницом у главу наневши му лаку телесну повреду у виду отока са црвенилом коже у пределу левог виличног зглоба, те у намери да га лиши живота ударио га одвијачем у леву страну леђа, у висини грудног коша, наневши му убодну рану ширине 10x5 mm и дубине 5 mm, а када је оштећени почео да бежи у правцу центра града, окривљени је трчао за њим са наведеним предметом у руци како би завршио започето дело, у чему је био спречен од стране полиције, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење, чиме је извршио кривично дело убиство у покушају из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ“. У преосталом делу жалбе су одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног Александра Цветковића, адвокат Ана Тарлановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине у целини побијане пресуде и „донесе ослобађајућу пресуду“.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Александра Цветковића, адвокат Ана Тарлановић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, истичући да побијане пресуде донете у поновљеном кривичном поступку, не садрже одлуку о кривичној санкцији. Према мишљењу браниоца, побијаном првостепеном пресудом није могла бити остављена на снази пресуда Вишег суда у Шапцу К 54/20 од 11.03.2021. године, којом је окривљени Александар Цветковић осуђен у одсуству, јер је иста, као саставни део пресуде тог суда К 48/22 од 19.01.2023. године, укинута пресудом Врховног суда Кзз 1101/2023 од 26.10.2023. године и враћена првостепеном суду на поновно одлучивање. Сходно томе, бранилац сматра да пресуда К 54/20 од 11.03.2021. године више не егзистира у правном промету, па самим тим побијане пресуде, које на ову пресуду „упућују“, не садрже одлуку о кривичној санкцији.

Изнете наводе захтева, Врховни суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је пресудом Вишег суда у Шапцу К 54/20 од 11.03.2021. године, окривљени Александар Цветковић, ком је суђено у одсуству, оглашен кривим због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју му се урачунава време

проведено у притвору „од 20.05.2014. године до 18.06.2014. године и од 17.02.2016. године до 12.04.2016. године, па до упућивања овог окривљеног на издржавање казне затвора“. Истом пресудом, окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то шрафцигера са пластичном дршком црно зелене боје. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка ближе одређених у изреци пресуде и осталих трошкова кривичног поступка о којима ће бити одлучено посебним решењем.

Решењем Вишег суда у Шапцу Кв 323/21 од 11.01.2022. године уважен је захтев за понављање кривичног поступка браниоца окривљеног Александра Цветковића и дозвољено понављање поступка завршеног пресудом Вишег суда у Шапцу К 54/20 од 11.03.2021. године.

У новом поступку, спроведеном на основу решења којим је дозвољено понављање кривичног поступка, донета је пресуда Вишег суда у Шапцу К 48/22 од 19.01.2023. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 407/23 од 28.06.2023. године, а којом је остављена на снази пресуда Вишег суда у Шапцу К 54/20 од 11.03.2021. године, сем у делу одлуке о трошковима поступка о којима ће бити одлучено посебним решењем. Истом пресудом, одређено је да ће се окривљеном у казну затвора урачунати и време проведено у притвору од 25.08.2022. године до упућивања на издржавање казне затвора.

Пресудом Врховног суда Кзз 1101/23 од 26.10.2023. године, усвојен је као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Цветковића, адвоката Ане Тарлановић, па су укинуте правноснажне пресуде Вишег суда у Шапцу К 48/22 од 19.01.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 407/23 од 28.06.2023. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Наведене правноснажне пресуде које су донете у поновљеном кривичном поступку, а које је Врховни суд укинуо својом пресудом, супротно наводима захтева за заштиту законитости, потпуно су самосталне и независне од правноснажне пресуде Вишег суда у Шапцу К 54/20 од 11.03.2021. године, која је донета у поступку у којем је окривљеном Александру Цветковићу суђено у одсуству. Сходно томе, првостепени суд је након укидања ових пресуда, у поновљеном кривичном поступку, био овлашћен и дужан у смислу члана 494. ЗКП да преиспита законитост пресуде Вишег суда у Шапцу К 54/20 од 11.03.2021. године.

Одредбом члана 479. ЗКП је прописано да ће се кривични поступак у коме је окривљени осуђен у одсуству (члан 381.) поновити и ван услова прописаних у члану 473. овог законика, ако наступи могућност да се суђење спроведе у његовом присуству.

Одредбом члана 478. став 3. тачка 1. ЗКП прописано је да ће у поновљеном кривичном поступку, када суд донесе пресуду изрећи да се ранија пресуда делимично или у целини ставља ван снаге или да се оставља на снази.

У поновљеном кривичном поступку у корист окривљеног, преиспитује се законитост раније правноснажне пресуде према стању ствари које обухвата, као и чињенице и примена материјалног и процесног права у време њеног доношења. Такво преиспитивање може довести, на основу оцене ранијег или новог доказног материјала, до потпуног или делимичног стављања ван снаге раније правноснажне пресуде и

доношења нове ослобађајуће или блаже осуђујуће пресуде, односно до остављања раније правноснажне пресуде на снази.

Дакле, предмет поновљеног кривичног поступка је раније донета пресуда која је, иако је формално још увек на снази, у процесу преиспитивања, који се мора завршити или њеном верификацијом или потпуном или делимичном дерогацијом, због чега се у изреку пресуде којом се у поновљеном поступку ранија пресуда оставља на снази, не уноси изрека раније пресуде.

Побијаном првостепеном пресудом, ранија пресуда Вишег суда у Шапцу К 54/20 од 11.03.2021. године, није стављена ван снаге ни у целости нити делимично у делу одлуке о кривичној санкцији. Самим тим, изрека побијане првостепене пресуде ни не треба да садржи одлуку о кривичној санкцији јер је у том делу, након преиспитивања врсте и висине кривичне санкције и то казне затвора у трајању од три године, која је у смислу члана 56. тачка 3) КЗ у прописаним границама ублажена за кривично дело из члана 113. КЗ, пресуда Вишег суда у Шапцу К 54/20 од 11.03.2021. године остављена на снази.

Према томе, поступањем у поновљеном поступку и доношењем побијаних пресуда, нижестепени судови нису учинили повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, те су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Цветковића оцењени као неосновани.

Осталим наводима захтева за заштиту законитости, којима образлаже битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Александра Цветковића износи сопствену оцену исказа оштећеног, испитаних сведока и налаза и мишљења вештака судске медицине др Ђорђа Алемпијевића, које сматра незаконитим доказима, и на основу тога оспорава место извршења кривичног дела, а с тим у вези и умишљај окривљеног, који према њеном мишљењу, није био управљен на лишење живота оштећеног, на који начин, по оцени Врховног суда, указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то Врховни суд, изнете наводе браниоца није разматрао.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић